

ภูมิหลังทางกรอบครัวของ เก็ทที่ขาดอาหารในแหล่งเลื่อมโภรน

หลังคดากเบรมปะชา กรุงเทพมหานคร

นางสาว วนุช จิตธรรมสสถาพร

004438

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสังคมวิทยามหาบัณฑิต

แผนกวิชาสังคม

มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2519

Family Background Information of Malnutritioned

Children in the Slum Behind Prempracha

Market, Bangkok Metropolis

Miss Voranuj Jethamstapond

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of The Requirements
for the Degree of Master of Political Sciences

Department of Social Studies

Graduate School

Chulalongkorn University

1976

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นักวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น^๑
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

(ศาสตราจารย์ ดร. วิภาชัย ประshawadee)
คณบดี

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. เสริน พุฒมิทานันท์)

11/๑๕๖๒ กรรมการ
(ศาสตราจารย์ประเสริฐ แย้มกลินฟุ้ง)

๑๗๖๗ กรรมการ
(รองศาสตราจารย์แพทพญิง เพ็ญศรี กาญจน์ธนกิจ)

อาจารย์บุญคุณการวิจัย : ศาสตราจารย์ ประเสริฐ แย้มกลินฟุ้ง

ลิขิตรหัสของบัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์เรื่อง ภูมิหลังทางครอบครัวของเด็กที่ขาดอาหารในแหล่งเลื่อมโหรน
หลังคลาดเปรนประชา กรุงเทพมหานคร
โดย นางสาว วนุช จิธรรมสสถาพร
แผนกวิชา สังคมวิทยา

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ภูมิหลังทางครอบครัวของ เด็กที่ขาดอาหารในแหล่งเสื่อมโทรม
ชื่อ หลังคลาดเปรนประชา กรุงเทพมหานคร
นักเรียน นางสาววรรณุช จิตธรรมสสถาพร
ปีการศึกษา 2519

บทคัดย่อ

จุดมุ่งหมายของการศึกษารั้งนี้ คือเพื่อศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับภูมิหลังทางครอบครัวของเด็กที่ขาดอาหารในแหล่งเสื่อมโทรม หลังคลาดเปรนประชากรุงเทพมหานคร ในเรื่องลักษณะทางประชากร ฐานทางเศรษฐกิจและสังคมของบ้านเมืองเด็ก ซึ่งอาจจะมีผลต่อการขาดอาหารของเด็ก โดยมีสมมุติฐานว่า

"สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวที่ยากจน และขาดความรู้ความเข้าใจในวิธีการเลี้ยงดูเด็กเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เด็กขาดอาหาร"

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา คือ ข้อมูลจากการวิจัยโครงการวิจัยเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยและระดับโภชนาการของเด็ก ในแหล่งเสื่อมโทรมหลังคลาดเปรนประชากรุงเทพมหานคร ดำเนินการโดยคณะแพทยศาสตร์รามาธิบดี และนักวิจัยร่วมกับเพลเชอร์มหาวิทยาลัยมหิดล ในระหว่างเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2513 – มิถุนายน พ.ศ. 2514 โดยคาดวิจัยและผู้ปฏิบัติงานสนับสนุน ประกอบด้วยอาจารย์นักสังคมสงเคราะห์และนักศึกษาพยาบาล ซึ่งໄไปยงานการอบรมในหน้าที่หนังงานการสำรวจ ทำการสัมภาษณ์ผู้หัวหน้าครัวเรือนและภริยา และสครที่สมรสแล้ว ในครัวเรือนที่ตกเป็นภาระอย่าง อายุภาระระหว่าง 15-45 ปี และมีบุตรอายุต่ำกว่า 6 ปี และໄไปใช้ข้อมูลบางส่วนจากการศึกษาของโครงการสำรวจปัญหาและความต้องการของเด็กและเยาวชน ในแหล่งเสื่อม

โภมของสถาบันวิจัยสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชึ้นดำเนินการวิจัย ในระยะเดียวกัน และข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเฉพาะราย (Case Study) จำนวน 30 ครอบครัว ได้ทำการศึกษาภูมิหลังต่าง ๆ ทางครอบครัวของเด็กที่เป็นโรคขาดอาหาร โดยวิธีการทางสถิติเคราะห์.

ผลการศึกษาภูมิหลังทางครอบครัวของบุตรที่ขาดอาหารในด้านประชากรและสังคม ปรากฏว่า ขนาดครอบครัวมีผลต่อการขาดอาหารของบุตร กล่าวคือ ครอบครัวที่มีจำนวนสมาชิกน้อย จะมีร้อยละของครอบครัวที่มีบุตรขาดอาหารต่ำกว่าครอบครัวที่มีบุตรเจริญเติบโตปกติ แต่ในทางตรงข้าม เมื่อจำนวนสมาชิกเพิ่มขึ้น ร้อยละของครอบครัวที่มีบุตรขาดอาหารจะเพิ่มขึ้นด้วย และ เกี่ยวกับจำนวนบุตรที่มีสี่วิค พนักงานมีผลต่อการขาดอาหาร เช่นเดียวกัน คือครอบครัวที่มีบุตรน้อย บุตรจะมีโอกาสขาดอาหารน้อยกว่าครอบครัวที่มีบุตรมาก และบุตรที่อยู่ในครอบครัวที่มีบุตรคนโตอายุเกิน 6 ปี มีร้อยละของบุตรที่ขาดอาหารหนักสูงกว่าครอบครัวที่มีบุตรคนโตไม่เกิน 6 ปี (ร้อยละ 85.0) และจากการศึกษายังพบว่าบุตรไม่ว่าจะอยู่ในลำดับแรก กลาง หรือลำดับหลัง ๆ มีโอกาสขาดอาหารได้ในอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน

สำหรับภูมิหลังทางด้านสังคม ปรากฏว่าการศึกษาของบิความรากมีผลต่อการขาดอาหารของบุตร เช่นเดียวกัน กล่าวคือ บิความรากที่มีบุตรขาดอาหารมีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ คือ ชั้นประถมปีที่ 4 หรือไม่ได้รับการศึกษา (ร้อยละ 66.4 และ 83.6) และ เมื่อศึกษาถึงระดับการศึกษาของมารดาที่มีบุตรขาดอาหารหนัก ขาดอาหารบางคนและไม่มีบุตรขาดอาหารเลย พนักงาน มีร้อยละของมารดาที่มีบุตรขาดอาหารหนักสูงกว่าทุกกลุ่ม คือร้อยละ 72.3 และมารดาที่มีการศึกษาสูงกว่าจะเลี้ยงบุตร ให้กับมารดาที่มีการศึกษาต่ำกว่า ส่วนในเรื่องการบ่ายเบิก มารดาที่บ่ายเบิกมาจากการจ้างหัวครัว โดยเฉพาะทางภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีร้อยละของบุตรที่ขาดอาหารสูงกว่ามารดาที่มีบุตรเจริญเติบโตปกติ และมารดาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพฯ เลี้ยงบุตรให้กับมารดาที่บ่ายเบิกจากชนบท นอกจากนี้มารดาที่ประกอบอาชีพโดยทำงานเต็มเวลา บุตรจะมีระดับการขาดอาหาร

รุนแรงมากกว่า มาตราที่ทำงานครั้งเวลาเป็นประจำ หรือทำงานเป็นครั้งคราว

ภูมิหลังทางค้านเกรนธุรกิจ กล่าวก็อ ครอบครัวที่บิดาประกอบอาชีพใช้แรงงาน
คืออาชีพกรรมกร รับจ้าง และขับรถ จะมีร้อยละของบุตรที่ขาดอาหารหนักสูงกว่า
ครอบครัวที่มีบุตร เจริญเติบโตปกติ (ร้อยละ 89.2) และรายได้ของบิดาที่มีบุตรขาด
อาหารอยู่ในระดับต่ำกว่าบิดาที่มีบุตร เจริญเติบโตปกติ ทำให้เกิดความไม่พอใจเพียง
ระหว่างรายได้และรายจ่ายในครอบครัวและพบว่าบิดาที่มีบุตรขาดอาหารมีหนี้สินร้อยละ
75.0 ลักษณะ เกรนธุรกิจ ลักษณะมีผลต่อการเลี้ยงดูบุตรราย ในแท่น เก็บน้ำดื่มของ
ขาดอาหาร เนื่องจากบิดาขาดอาหารไม่มีเงินซื้อให้รับประทาน ร้อยละ 51.9 ส่วนใหญ่เป็น
การอดอาหาร เนอะมื้อ (ร้อยละ 92.9)

ส่วนในก้านการ เลี้ยงดูเรื่องอาหาร พนวันมาตราส่วนใหญ่ให้อาหารบุตร
ไม่ถูกต้องตามความต้องการของร่างกาย กล่าวก็อ บุตรที่ไม่ได้เลี้ยงดูยังน้ำนม
มาตราไม่สามารถหากอาหารมากกว่าบุตรที่เลี้ยงดูยังน้ำนมมาตราและอายุในการหยาแม
มาตราไม่ผลต่อการขาดอาหาร บุตรที่ขาดอาหาร มาตราจะให้หยาแมในระยะอ่อนเก็บ
น้ำคราส่วนสูงกว่าบุตรที่ไม่ขาดอาหาร (ร้อยละ 79.0) และการให้อาหารประเภท
ครัวโน้ยเครหและโปรตีน มาตราจะเริ่มให้อาหารบุตรในระยะที่เริ่วเกินไป ก่อน
ชั่งชาและชาเกินไปกว่าความต้องการของร่างกาย มีความแตกต่างสูงกว่า มาตราที่
มีบุตรไม่ขาดอาหาร

สรุปผลที่ได้จากการศึกษา ก็อ ครอบครัวที่มีฐานะทางเกรนธุรกิจและสังคม
ยากจน และขาดความรู้ความเข้าใจในวิธีการ เลี้ยงดูบุตร เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้บุตร
ขาดอาหาร

ABSTRACT

The objective of this study is to investigate the fact regarding the family background of malnourished children in the slum area behind Prempracha Market, Bangkok Metropolis, specifically on the population characteristics, parental social-economic status, up bringing and health pattern which may affect malnutrition in these children.

The hypothesis : Socio-economic status of the poor family, lacking knowledge on child care is the major factor causing malnutrition in the children of that family.

Data used in this study was collected from Research project on the Child Health and Nutrition Status in Infants and Preschool Children in Slum Areas of Bangkok Municipality (1970 - 1971) by the Faculty of Medicine Ramathibodi and The Rockefeller Foundation Mahidol

University during June 1970 - June 1971. This study was conducted by researcher & field personnel consisting of professors, social workers and students of the School of Nursing, Mahidol University who were trained to be interviewers. Head of the families and married women were interviewed samples included wives whose ages ranged between 15 - 45 years with children under 6 years of age.

Data used also come from part of the Research project on A Study of the Needs and Problems of Children and Youth in 4 Slums in Bangkok by The Social Science Research Institute, Faculty of Political Science, Chulalongkorn University which was conducted during the same period as the study above and the case study of thirty families with malnourished children. Data collected were processed by using statistical analysis.

The result of the study of the socio - economic background of the family with malnourished children reveals that family size influences malnutrition in children ie., percentage of malnutrition in small family is smaller than in big family. The larger the family the percentage of malnourished children increases. The number of living children also affect malnutrition ie. Family with smaller number of children has less chance to be malnourished than family with larger number of

children. Families with the elder child older than 6 year tend to have more malnutritioned children than families with elder child younger than 6 year (85 %). It is also found that the order of children whether the first, middle or last can be equally affected by malnutrition.

Regarding social background, educational level of the parents affect malnutrition in children, 66.4 % of Parents with low education (pratom 4) and 83.6 % of uneducated parents have malnutritioned children. In studying educational level of mothers who have all malnutritioned children, some malnutritioned children and none malnutritioned children it is found that 72.3 % of mothers who have all malnutritioned children is more higher than the other group. Mothers with higher educational level take better care of their children than mother with lower educational level. Regarding migration mothers who come from rural areas especially from the North and Northeast have higher percentage of malnutritioned children than mother with well developed children. Mothers who are originally from Bangkok take better care of their children than mothers who migrate from the provinces. Mothers who work full time tend to have more malnutritioned than mothers who work half time or less.

Regarding economic background, Fathers who work as laborers such as employee and driver tend to have higher percentage of malnourished children than families with well developed children (89.2 %). Income of fathers with malnourished children are lower than income of fathers with well developed children. This causes imbalance in the family income and expenses , 75 % of father of malnourished children are in debt. This economic factor affect child care, every month children are facing starvation because 51.9 % of parents cannot afford to buy food, most of these cases are starvation in each meal (92.9 %).

Regarding feeding pattern, it is found that most mothers do not know how to feed to meet the need of their children. Children who are bottle fed tend to be more malnourished than children who are breast fed. The weaning age of children also affect malnutrition. Children who are weaned at young age tend to be malnourished (79.0 %). Mother of malnourished children add protein and carbohydrate food either to early, rather late or too late.

In conclusion, the study confirms that malnourished children come from families with low socio - economic status, lacking knowledge and understanding regarding child care.

กิจกรรมประกาศ

ผู้เขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอแสดงความขอบพระคุณอย่างยิ่งต่อ
รองศาสตราจารย์แพทัยนพจิตร์ เพ็ญศรี กานต์ ปัญจันต์สุกิจ ที่ได้ให้ข้อมูลเพื่อทำการวิจัยสำหรับ
การศึกษาในขั้นบุริญญาณหน้าติํดและกรุณารับเป็นกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ ตลอดจน
ได้ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่าง ๆ ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ประเสริฐ
แบมกลินฟู๊ ชีซึ่งได้กรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และให้คำแนะนำช่วยเหลืออย่างดี
ตลอดมา ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงท่อ รองศาสตราจารย์ ดร. เสริญ
บุณยะทิคานนท์ ประธานกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและข้อคิด
เห็นต่าง ๆ ตลอดจนได้เลี่ยงสละเวลาให้ความช่วยเหลือในการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อ
แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการดำเนินการ เขียนวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบคุณ
คุณเจน สุนทรวิภาต เจ้าของโรงเรียนจรูญกิจและครอบครัว ที่ให้ช่วยเหลืออำนวย
ความสะดวกในการเข้าไปทำการวิจัยและศึกษาในแหล่ง เลื่อมไพร หลังตลาดเปรน-
ประชา กรุงเทพมหานคร ขอขอบคุณอาจารย์มานิลี ชุมฤทธิ์ ที่ได้ช่วยเหลือให้เอกสาร
และให้คำแนะนำปรึกษา ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ทุกท่านของศูนย์เอกสารแห่งประเทศไทย
ที่ได้กรุณาให้ความสะดวกในการค้นคว้าเอกสารอันเป็นส่วนประกอบของการวิจัยด้วย
ตลอดมา นอกจากนี้ผู้เขียนขอขอบคุณอย่างยิ่งท่อ อาจารย์เด็กโภม สุทธิพิทักษ์ ผู้ช่วย
ผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร วิทยาลัยชุรุกิจบัณฑิตย์ ที่ได้กรุณาให้ข้อคิดเห็น คำปรึกษา
กำลังใจและให้ความร่วมมือและช่วยเหลืออย่างดีเยี่ยมแก่ผู้เขียน ตลอดเจ้าหน้าที่ของ
วิทยาลัยทุกท่าน

ในที่สุดนี้ ผู้เขียนขอแสดงความขอบคุณอีกครั้งหนึ่ง แก่ที่ได้กล่าวนามมา
ข้างต้นทุกท่าน ที่ได้ให้ความช่วยเหลืองานทำให้วิทยานิพนธ์เดمن้ำลำเรื่องในที่สุด

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ๔

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ๕

กิจกรรมประการ ๖

รายการตารางประกอบ ๗

บทที่

1. บทนำ ๑

2. ระเบียบวิธีวิจัย ๑๗

3. ภูมิหลังทางค้านประชาชนและสังคม ๒๗

4. ภูมิหลังทางค้านเศรษฐกิจ ๔๗

5. การปฏิบัติเกี่ยวกับการเลี้ยงดูในเรื่องการให้อาหาร ๕๘

6. สรุปการวิจัยและขอเสนอแนะ ๗๒

บรรณานุกรม ๗๘

ประวัติการศึกษา ๘๓

รายการตารางประกอบ

ตารางที่	หน้า
1. อัตราส่วนร้อยของลักษณะทางประชากร จำแนกตามเพศและอายุ	22
2. อัตราส่วนร้อยของบิความารค จำแนกตามอายุ	23
3. อัตราส่วนร้อยของครอบครัวที่มีบุตรอายุต่ำกว่า ๖ ปี หัวขอ อาหารและไม่ขาดอาหาร จำแนกตามจำนวนบุตร	24
4. อัตราส่วนร้อยของบุตรที่ขาดอาหารและไม่ขาดอาหาร จำแนกตามกลุ่มอายุ	25
5. อัตราส่วนร้อยของบุตร จำแนกตามระดับการ เจริญเติบโต	26
6. อัตราส่วนร้อยของครอบครัวที่มีบุตรขาดอาหารและ เจริญเติบโต จำแนกตามขนาดครอบครัว	29
7. อัตราส่วนร้อยของครอบครัวที่มีบุตรขาดอาหารและ เจริญเติบโตปกติ จำแนกตามจำนวนบุตรที่มีสีวิ	30
8. อัตราส่วนร้อยของครอบครัวที่มีบุตรคนโภเกิน ๖ ปี และ ครอบครัวที่มีบุตรคนโภอายุไม่เกิน ๖ ปี จำแนกตามการขาดอาหาร และจำนวนบุตรที่มีสีวิ	33
9. อัตราส่วนร้อย ของบุตรที่ขาดอาหารและบุตรที่เจริญเติบโตปกติ จำแนกตามลำดับที่ของบุตร	34
10. อัตราส่วนร้อยของระดับการศึกษาของบิความารคที่มีบุตรขาดอาหาร	36
11. อัตราส่วนร้อยของบิความารค จำแนกตามระดับการ เจริญเติบโต ของบุตรและระดับการศึกษาของบิความารค	37
12. อัตราส่วนร้อยของหัศนคติของบิความารค เกี่ยวกับการ เจริญเติบโต ของบุตรจำแนกตามระดับการขาดอาหาร	39
13. อัตราส่วนร้อยของบิความารค จำแนกตามระดับการ เจริญเติบโต ของบุตรและภูมิลำเนา เดิมของบิความารค	42

ตารางที่

หน้า

14.	อัตราส่วนร้อยของระดับการขาดอาหารของบุตร จำแนกตาม ตามสถานภาพการทำงานของมารดา	44
15.	อัตราส่วนร้อยของมารดาที่มีบุตรขาดอาหารและไม่ขาดอาหาร จำแนกตามผู้ที่เคยแต่งงาน	46
16.	อัตราส่วนร้อยของบิค่าที่มีบุตรขาดอาหารและมีบุตร เจริญเติบโต จำแนกตามกลุ่มอาชีพ	50
17.	อัตราส่วนร้อยของบิค่าที่มีบุตรขาดอาหารและบิค่าที่มีบุตร เจริญ เติบโตปกติ จำแนกตามระดับรายได้	52
18.	อัตราส่วนร้อยของบิค่าที่มีบุตรขาดอาหารและบิค่าที่มีบุตร เจริญ เติบโตปกติ จำแนกตามความพอดเพียงของรายได้	53
19.	อัตราส่วนร้อยของมารดาที่มีบุตรขาดอาหารและมารดาที่มีบุตร : เจริญเติบโตปกติ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ	55
20.	อัตราส่วนร้อยของเด็กที่ขาดอาหารและเด็กที่เจริญเติบโตปกติ จำแนกตามการเลี้ยงดูด้วยนมมารดา	61
21.	อัตราส่วนร้อยของอายุที่เริ่มหานมมารดาของเด็กที่ขาดอาหาร และเด็กที่เจริญเติบโตปกติ จำแนกตามกลุ่มอายุ	62
22.	อัตราส่วนร้อยของเด็กที่ขาดอาหารที่เริ่มไคร์บแบบสม จำแนกตามกลุ่มอายุ	63
23.	อัตราส่วนร้อยของเด็กที่ขาดอาหารและเด็กที่เจริญเติบโตปกติ จำแนกตามกลุ่มอายุที่เริ่มไคร์บอาหารครัวไปเอง	65
24.	อัตราส่วนร้อยของเด็กที่ขาดอาหารและเด็กที่เจริญเติบโตปกติ จำแนกตามกลุ่มอายุที่เริ่มไคร์บอาหารโปรดีน	67
25.	อัตราส่วนร้อยของประเภทขนมที่เด็กซื้อรับประทาน	70
26.	อัตราส่วนร้อยของทศนคติของมารดา เกี่ยวกับชนิดของอาหาร ที่จำเป็นของการเจริญเติบโตของบุตร	71